

ELS VERDS

TOLU...

RESSO

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 2, Núm. 14 - Novembre 89 - 200 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

comunistes
★ en el
senado

comunistes
★ en el
senado

Estimado/a amigo/a

En las elecciones de este momento para la decisión de cada uno de nuestro pueblo.

Creo sinceramente

Partido Popular

ELS VERDS

comunistes
★ en el
senado

Mi querido amigo/a:

Ante las elecciones generales personalmente algunas reflexiones de hombres y mujeres de Centro Democrático y Social servir para mejorar la calidad de España.

- Ajudes Inundacions
- Aventura 92
- Esports

- Eleccions '89
- Talles mínimes dels Peixos i Crustacis

RESSÒ

Revista mensual
ANY 2
Novembre 1989

Edita: Obra Cultural Balear de Campos
Informació i Correspondència:
Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS
Coordinador: Joan Adrover Mascaro
Coordinador Fotografia: Fotos Vidal

COL·LABORADORS:

Pere Adrover
Miquel Adrover i Monserrat
Miquel Adrover i Mascaró
Xesc Adrover
Damià Andreu Verger
Toni Amengual
Tomeu Burguera
Pilar Cerezuela
Flo Combis
Sebastià Covas
Joana Dora
Damià Huguet
Joan Juan Pons
Clementina Kokkelink
Josep Lladó
Jaume Lladó
Cosme Mas
Gori Mas
Magdalena Mas
Julià Mascaró
Joan Monserrat
Miquel Monserrat
Pere Ollers
Magdalena Rigo
Antònia Serra
Antònia Sitjar
Núria Vives
Sebastià Moranta
Magdalena Juan

Subscripció: 2.200 Ptes. anuals
Preu d'aquest exemplar:
200 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Depòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:

A ADROVER - CAMPOS
Tel. 65.02.02

PORTADA: FOTO VIDAL

L'equip de Ressò vol posar de manifest, una vegada més, que només s'expressa la seva opinió als articles signats per la Redacció i per l'Editorial. Els altres són d'exclusiva responsabilitat dels autors, que exerciten el dret constitucional de la llibertat d'expressió mitjançant la Revista Ressò.

EDITORIAL	Pag. 3
LLETRES A LA TIETA	Pag. 4
CARTES DELS LECTORS	Pag. 5
DIUEN QUE	Pag. 6
NOTÍCIES DE LA SALA.	Pag. 7
ELECCIONS GENERALS 1989	Pag. 8-9
AJUDES PER ALS AFECTATS PER LES INUNDACIONS	Pag. 10
"JOAN VENY I CLAR" UN NOM PER AL COL·LEGI PÚBLIC	Pag. 11-12
ES POU NOU "FESTES DE SANT MIQUEL"	Pag. 13
UN PLA PER A CAMPOS ENTRE LA PROTECCIÓ I EL DESENVOLUPAMENT	Pag. 14-15
REPORTATGE "SA FIRA '89".	Pag. 16-17
UNA CAMPANERA A AVENTURA 92	Pag. 18-19
TALLES MÍNIMES DE PEIXOS, CRUSTACIS I MOL·LUSCS	Pag. 20-21-22
FENT UNA VOLTA PER LA VILA	Pag. 24-25
SALUT	Pag. 26
DAVALL EL SOL I LA LLUNA	Pag. 27
ESPORTS	Pag. 28-29-30-31

REFLEXIONS INTER-ELECTORALS

A partir de dia 30 d'octubre hem pogut llegir i escoltar a la premsa, ràdio i televisió tota mena de comentaris d'uns resultats electorals que, pam envant pam enrere, ja estaven més que decidits el dia 28 d'octubre. I és que una de les característiques més inquietants d'aquesta societat nostra és la milimetrada programació de "la voluntat popular". És clar que aquesta subtil manipulació de la nostra forma de pensar té un gran oponent: la potencialitat creadora i renovadora de les persones, tant com a individualitats com col·lectivament. I aquesta és la gran esperança dels pobles de la terra: Que un dia - que no hauria de ser llunyà- descobriem que vivim una vida programada per unes altres persones i no per nosaltres mateixos. I que mentres no siguem capaços d'aprendre a programar la nostra vida nosaltres mateixos -individualment i com a poble-, la nostra qualitat de vida -i sobre què vol dir qualitat també hi ha molt a discutir- no deixarà de degradar-se.

Aquest descobriment ja és una consecució real i riquíssima per a grups de gent de cada vegada més

nombrosos. El que passa, però, és que totes aquestes experiències dins una nova línia de vida, són silenciades sistemàticament pels grans centres de programació dels pobles - per dir-ho en altres paraules, pels estats- i substituïdes per notícies buides de sentit, però que ajuden molt eficaçment a la desorientació de la gent ("terrorisme", drogues, accidents, vida íntima de gent famosa, foment del consumisme, etc. etc.).

El procés electoral és, avui en dia, una part més de tota aquesta programació. Cada cert temps l'estat ens reclama -i arribarà a exigir-ho legalment- per tal que legitimem aquest sistema.

Això estaria molt bé si votàssim les millors opcions polítiques i no les que han sabut fer el millor muntatge electoral. Muntatge que no es limita a la campanya electoral, evidentment. La propaganda electoral de cara a l'any 1993 ja té tota la seva maquinària en marxa . . .

TALLER
PNEUMÀTICS
I EQUILIBRATS

MIQUEL BORDOY
SERVEI DE PNEUMÀTICS:
MICHELIN

I
GOODYEAR

VENDA BATERIES **VARTA**
I REVISIÓ FARS

Carrer Victòria, 57

CAMPOS

LEDER CLUB
boutique

- Confecció de prendes de pell a mida
- Complements de moda
- Articles de regal

Carrer Creu, 2 - CAMPOS
TEL. 65.26.11

Lletres a la tieta

Campos, Novembre - 89

Com us campau Tieta? per la vila tots bons, gràcies!

Idò sí Tieta, ja hem votat! i tots contents, dreta, esquerra i altres herbes, tothom content i que no és guapo això? no és pagat per veure gent xalesta; ara fins d'aquí a un any i mig: les municipals i autonòmiques esperen.

Hauríeu d'haver vist com bullia el poble, n'hi havia que ja treien comptes de quants regidors tendrien amb uns resultats com els darrers, es fregaven les mans, fins i tot es repartien els càrrecs: jo, hisenda; tu, fora-vila, ell, urbanisme; vosaltres dos, municipals i fires i festes respectivament . . . i venga bauxa.

Els resultats foren els esperats, tal volta el més significatiu hagi estat que, com sempre, els de fora hauran de decidir, voldria que m'entenguésseu bé, quan dic els de fora, vull dir els emigrants (aquesta vegada); resulta que la majoria s'haurà de decidir a partir dels vots que arribin de més enllà les fronteres de l'estat, supòs però que aquests vots tan enyorats no són els de'n GorBushov i companyia.

Bé Tieta, deixant-nos de pardalaries us voldria comentar alguns rumors i alguns fets. Per assabentar-vos de l'aparició d'una nova publicació "Sa Revista", en el vostre nom els desitjaré un camí tan dolç com el de Ressò, i que no passin ànsia els que hi col.laboren: capavall tots els sants empenyen!

Aquell insurrecte que escriu devers Ciutat va tornar treure la banya, Tieta, segurament ja sabeu de qui us parl, som un dels seus blancs preferits, no sap bé quan agraiïts que li estam, mai no haguéssim pogut trobar una millor publicitat, i, a més, no ens costa ni un cèntim; alabat sia Déu! i que per molts d'anys pugui seguir dient barrabassades, crítiques com les seves són les millors lloances que podem rebre.

Es queixen molt de nosaltres Tieta. Diuen que només parlam de malifetes i que oblidam per complet les benfetes; jo crec que això no és veritat, i a més, en el insospitat cas de ser-ho, les benfetes; serien aquelles coses que prometeren temps enrera, per això no serien coses extraordinàries, sinó el que caldria fer. Però vaja Tieta, perque vegin que no en tenen de raó us faré un llistad d'agraïments, tots ells referents a promeses dutes a bon terme, per la qual cosa els vull donar la més sincera enhorabona i la felicitació més cordial:

Gràcies per planificar infraestructures que facilitin nous recursos econòmics per Campos, especialment les relacionades amb indústria i turisme.

Gràcies pel foment de la creació d'indústries afins de producció i consum de productes agrícoles i ramaders.

Gràcies per contribuir a la consecució d'explotacions agrícola-ramaderes competitives.

Gràcies per la promoció de fires i de mercats agraris.

Gràcies per promoure i gestionar la dotació de la Unitat Bàsica Sanitària Local d'uns serveis mínims de caràcter comarcal.

Gràcies per promoure la medicina preventiva.

Gràcies per la creació d'un servici de jardineria que s'ocupa de les places i jardins ("un poble que posa esment en les seves places dóna un símptoma de cultura i de civisme")

Gràcies per l'enllumenament nou: ni cap carrer a les fosques ni cap cantonada amb poca claror.

Gràcies per la Plaça de Can Pere Ignasi, per la reconstrucció de les cases, pels brolladors i pels bancs.

Gràcies pel nou quarter de la Guàrdia Civil.

Gràcies per estimular, progressivament, la normalització lingüística.

Gràcies per fomentar i donar suport l'edició de publicacions.

Gràcies per les taules rodones i per les xerrades de temes d'actualitat.

Gràcies per prevenir l'ordre amb la vigilància.

Gràcies per l'oficina d'informació.

Gràcies per la dignificació del Colomer.

Gràcies per l'enllumenat nou "per tota la Ràpita".

Gràcies pels cursets d'educació compensatòria.

Gràcies per fomentar la nostra llengua a tots els nivells, començant per l'Ajuntament.

Per tot això i per molt més els don les gràcies.

Idò Tieta, crec que aquesta vegada no els hauré fet fallons, si de cas seguiré agraint un altre dia.

Bé Tieta, ara ja res més queu dir-vos adéu, i, que esper noves vostres.

Una besada ben forta, del vostre nebot preferit.

CARTES DELS LECTORS

L'ALTRA CARA DEL "RODOLET"

Estimat amic: Degut a un reportatge de les festes del Rodolet que publicà la vostra Revista, al número 12, vos demanem que ens deixi exposar, amb el dret d'expressió que ens empara, la nostra opinió i la nostra crítica.

Som un grup de veïns, els que fa anys vivim la primera filera de cases del Rodolet, els que tenim les festes dins el portal. Li podem assegurar que no és tan de color de rosa com ens pinten la cosa.

El Rodolet és un modest cap de cantó, creuer Raya- Ponent de Sa Ràpita. Idò bé a aquest creuer, més la zona verda del barri, uns senyors, durant tres dies, ens hi organitzen unes festes sense que nosaltres ja les hi vulguem.

S'acaramullament d'aquests milers de persones, els automòbils que vénen i la mescladissa del que s'hi fa en tant poc lloc és gros i conflic-

tiu i hi ha de comparèixer la Policia Municipal per si fos necessari guardar l'ordre i tot això és molt mal d'aguantar.

Les festes han perdut la finalitat per què es feren inicialment, per això ja no representen la nostra forma de pensar.

Ens sap greu que per alegrar tanta de gent que ni coneixem s'hagi hagut d'arribar a l'extrem (i més sortint el nom del Rodolet) d'anar a demanar la col.laboració de més de quaranta empreses, moltes d'elles de fora casa (estan escrites en el programa) i haver de muntar, dins el carrer, un gran Bingo familiar. Això ens sobra. Ho consideram acabat dins el nostre rodol, perquè el que volem, a partir d'ara, és tornar enrere al que eren les festes abans: uns senzills dies de convivència amistosa tots junts, una mossegadeta de coca o el que fos, un tasset de vi de missa, un abraç, uns molts anys de tot cor.

Si passava qualcú sempre era ben rebut.

Només volem això i res més. Aquest disbarat que ens han muntat ha de tenir fi. No ens ho mereixem, no necessitam organitzadors ni clamam que ens donin res més, volem partir quan ens vengui de gust. Som quatre veïns i un ca, som un cap de cantó, no som un poble. La nostra zona verda ja no fa planta, les voreres arrabasades, tot hi val.

A la darrera sopada de "porquim" més de cinc-centes persones, peu baix taula, hi remanaven el bigot. Allò del Marathonet va ser denigrant: més de tres-cents atletes, a una hora punta, feren un bon foc i muntaren una monumental paella-musical; se l'enfornaren, com és natural, dins el menjador, o sigui la zona verda. Suposam que devia ser el pre-entrenament abans de fer la trobada, segons l'horari previst.

Tot això que fa deu anys que aguantam no els dóna dret a res. La cosa s'ha anat fent, creixent a poc a poc, per bondat nostra o indefensió.

Ara només els dema-

nam que ens arreglin la zona verda i que se'n vagin enfora, els ho hem exigit fent potadetes, però res, i creim que hagués pogut existir, abans d'arribar a aquest extrem, un diàleg amistós. Hem hagut de demanar auxili i recórrer a davant el senyor Batle de Campos, que suposam que n'està assabentat.

Tothom sap que l'Ajuntament, per Sa Ràpita, ja hi posa les seves festes, com una fira de les bones i queden com a senyors.

Les festes de Rodolers i cantons només poden ser entre els veïns i aquí no hi valen ni firmes d'altres ni componen res.

Pensau si les tenguéssiu davant ca vostra i durant tres dies sarau i renou fins les dues del matí i no els vos poguéssiu despellissar, idò ferieu el que hem hagut de fer nosaltres: tancar, agafar el ca i partir.

Veïns del Rodolet.

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos

Motoserres i Motocultors

Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

PROHEMA S.A.

Estació de Servei núm. 5.512

CAMPOS

CRISTALLERIA PERELLÓ

Carrer Palmer, 1 Tel. 65.00.95
07630 CAMPOS

Clínica Veterinària

C/. Nicolau Oliver Fullana, 1 - Tel. 65.07.31 - CAMPOS

*VACUNES

*RAIGS X

*CIRUGIA

HORARI: Dilluns a Divendres, de 16'30 a 21 h.
Dissabtes, de 10'30 a 12'30 h. i de 17 a 20 h.

IUEN QUE . . . DIUEN QUE . . . DIUEN QUE

- No hi ha esclatasangs.
- No arriba l'aigua canalitzada

- "Olas" podria tancar durant l'hivern.

- No s'ha acabat de tapar el torrent de devora el Club Nàutic de Sa Ràpita, malgrat les ganes de fotre les dunes d'alguns irresponsables.

- Cada poble té el que es mereix.

- Campos és un poble "popular"

- El dia de les eleccions, n'hi havia que anaven d'allò més eufòrics.

- Comptaven (per a les properes Eleccions Municipals) amb la possibilitat d'obtenir fins a nou (9) regidors, nou (9), per al seu partit.

- Seria un Ajuntament "popular", amb un batle mestre.

- El CDS n'obténdria un (1), un (1), però tal vegada li donarien qualque càrrec.

- Els conservadors cerquen al.lota ben (centrada).

- La campanya va seguir la tònica habitual: molts de cartells demanant el vot pel

"big brother" Cañellas.

- El dia de Sa Fira, un regidor del Partit Popular arrabassava propaganda del PSOE.

- El vespre abans, dos serenos que conduïen un Peugeot 309 vigilaven que ningú dificultàs l'aferrada dels "Pepe's Band".

- No està malament, però ja n'hi ha que ja li diuen "es full dominical".

- La nova Associació de Veïns no és la primera que hi ha hagut a la vila. Ja n'hi va haver una fa una sèrie d'anys. El seu president era en Miquel Sastre.

- El segon patró de Campos és Sant Sebastià, i el tercer Santa Resignació.

- Eleccions passades, pades menjades.

- Alguns grans partits, o partits forasters, no varen normalitzar els programes electorals i després parlen de normalització.

- Devers al carrer de Sa Síquia han alçat el "bordillo" o voravia.

- Batuadell tu, entre poc i massa.

- Hi va haver algunes queixes quan preparaven per asfaltar.

- Per això varen alçar el "Bord. . .".

- En Xisco, es fill des foraster ros, es presenta de cap de llista a les eleccions municipals.

- La primera assemblea es farà a Ca'n Pere Ignasi.

- Els embossos d'algun

diumenge horabaixa són impressionants.

- Tot per no servir-se de les rondes.

- "Ara o mai, salvem Mondragó".

- A les Eleccions Municipals, no dues, sinó tres o quatre candidatures noves.

- Farà por.

PAGO - FIGO.

FOTO VIDAL

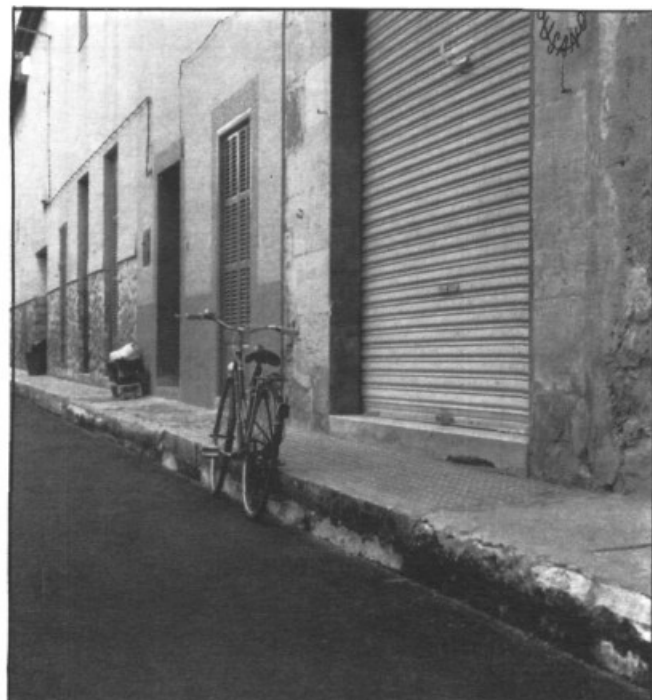

FOTO VIDAL

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ
MIQUEL LLADÓ

Avda. La Virgen, s/n. - Tel. 65.06.75

Teulera CA'N BENITO

Miquel Torres Bordoy

Camí des Palmer, s/n.
Tel. 65.09.06 - CAMPOS

Al plenari celebrat dia 3 d'octubre passat, en sessió ordinària, l'Ajuntament acordà:

- Prorrogar durant un any la concessió del servei de recollida de fems a l'actual concessionari, En Bernat Vidal.

- Emetre informe favorable de declaració d'interès social del "complexe residencial per a la Tercera Edat", promogut per en Joan Bonet. Aquest complexe serà a Can Madona, i el Consistori ha considerat "els aspectes sanitari i turístic, així com la proximitat a l'Estació d'aigües termals de Sant Joan de la Font Santa".

- Aprovar definitivament el Reglament de normalització lingüística.

- Dedicar una plaça al fill adoptiu d'aquesta vila, l'es-

criptor gallec Gonzalo Torrente Ballester. Aquesta plaça serà la que hi ha a la sortida del poble en direcció a Felanitx, i el seu nom oficial serà "Placeta Gonzalo Torrente Ballester"

- En Sebastià Roig, delegat d'Acció Social, presentà un informe per a organitzar el servei social de menjador per a la tercera edat. La Corporació municipal l'acceptà, i facultà a la Comissió de Govern per el seu estudi i gestió.

Foren presentades les alegacions a l'aprovació provisional de les normes subsidiàries.

En un altre número de RESSÒ vos donarem relació de les que, pel seu caràcter més general, puguin esser de l'interès de tothom.

Redacció.

Restaurant OASIS

Avinguda Safari, s/n. - Cala Millor - Tel.81.03.79
CUINA INTERNACIONAL I MALLORQUINA

ELECCIONS GENERALS 1989: POCS CANVIS A CAMPOS

A continuació seguirem els resultats que tenim i que, advertim, no són oficials. Començarem pels resultats de tot l'Estat ja que aquestes eleccions són pel Congrés de Diputats i pel Senat, presents a Madrid i que regeixen la política general.

RESULTATS DE LA COMPOSICIÓ DEL CONGRÉS DE DIPUTATS:

PSOE	176	CDS	14	EA	2
PP	106	PNV	5	EE	2
CiU	18	HB	4	UV	2
IU	17	PA	2	AIC	1
				PAR	1

(Significat de les sigles: PSOE: Partit Socialista Obrer Espanyol; PP: Partido Popular; CiU: Convergència i Unió; IU: Izquierda Unida; CDS: Centro Democrático y Social; PNV: Partido Nacionalista Vasco; HB: Herri Batasuna; PA: Partido Andalucista; EA: Eusko Alkartasuna; EE: Euskadiko Ezquerra; UV: Unió Valenciana; AIC: Agrupación de Independientes de Canarias; PAR: Partido Aragonés Regionalista.)

Abans de res, hem de fer l'observació de que deixam de banda el Senat perquè els resultats són similars si tenim en compte l'afiliació dels Senadors elegits. A més a més el Senat, de fet, ha perdut avui protagonisme, la qual cosa no vol dir que no el pugui tenir o recuperar.

Sobre aquests resultats, encara no definitius, cal dir que el PSOE revalida la seva força política dins l'Estat. I això, després de governar 7 anys. Certament, aquest és un resultat molt bo si ho tenim en compte, altrament si pensam que el 1986 va treure 184 diputats podriem dir que ha baixat molts de llocs. En general, per número de vots ha baixat però manté la seva majoria absoluta (això a hores d'avui encara pendent de les Junes Electorals de Múrcia i Barcelona). Molt interessant resulta la composició de l'altra meitat del Congrés: una força d'oposició molt nombrosa, el PP, amb 106 diputats que veu com augmenta el seu cabdal de vots; tres forces petites però importants per formar alguna majoria qualificada amb el PSOE: IU, que ha augmentat; CiU, que també augmenta malgrat governi a Catalunya; i CDS que baixa un poquet però manté el seu grup parlamentari; un grup parlamentari petit, el del PNV, que ha baixat també un poquet però que manté grup parlamentari. La resta tots al grup mixte tenen forces mínimes, testimonials però que en el món de la política no se poden despreciar mai. A més en la forma que resta el PSOE, no se sap si un dia haurà de menester 1 o 2 vots i, en aquest cas, és més facil oferir a una d'aquestes forces petites.

En definitiva els resultats globals no capgiren res en la situació política o al manco de forma significativa, sí és ver que se produeixen variacions importants: la més important, l'ajustada majoria absoluta, la qual cosa conduirà possiblement a un major protagonisme del Parlament, més concretament, del congrés.

RESULTATS A BALEARS PEL CONGRÉS DE DIPUTATS:

	VOTS	%	DIPUTATS
PP	140.114	40,69	3 (J. Cañellas, E. R. Fajarnés, A Vilafranca)
PSOE	118.778	34,50	3 (F. Pons, E. Alonso, A. Costa)
CDS	31.673	9,20	-
IU	17.599	5,11	-
VERDS	8.751	2,54	-
AR-M (1)	8.732	2,54	-
PSM-EN (2)	7.988	2,32	-
UB (3)	2.882	0,84	-

(1) Agrupación de Electores Ruiz - Mateos. (2) Partit Socialista de Mallorca - Esquerra Nacionalista. (3) Unió Balear.

AL SENAT, PER MALLORCA

SR. S. P. BARCELÓ VADELL	(PP)	108.407 (ELEGIT)
SR. J. COTONER GOYENECHÉ	(PP)	100.541 (ELEGIT)
SR. A. GARCÍAS COLL	(PSOE)	89.096 (ELEGIT)

A Balerars, l'ascens del PP i la devallada del PSOE és una dada a remarcar. Fins i tot a Palma, el PSOE perd la majoria, amb nombre de vots. A la part forana el PP guanya a tots els pobles excepte 11 - aquests 11 són importants (ex. Calvià, Lluçmajor, Pollença, Artà, Andratx, Inca, etc.)-. L'ascens a Manacor del PP és també una fita important que mostra el moviment de vots.

I tot això, tenint present que el PP governa al Govern Balear i al CIM.

Potser la clau sia la no presència de la Unió Mallorquina que s'ha pràcticament fusionat electoralment. Així i tot, això no ho explica tot a certs pobles com Santanyí o Pollença on el CDS ha estirat cap amunt el nombre de vots.

Els altres Partits es mantenen més o manco. S'hauria de destacar la presència de 8.732 vots per l'Agrupació Ruiz - Mateos. Aquests vots no tenen traducció en Diputats. En tendran en regidors a Ajuntaments? Tot dependrà de l'ús que es faci d'aquest cabdal polític, més aviat amb tendència a desaparèixer.

Un partit nou i nacionalista conservador, la Unió Balear no aconsegueix més que 2.882 vots. Aquesta dada és molt relativa ja que és un partit sense cap implantació real. La gent no els coneix. Així i tot, el nacionalisme en conjunt (PSM-EN i UB) no arriba al 5% dels vots, és més, el nacionalisme ha devallat mínimament. En canvi, una dada interessant, els Verds es constitueixen com a la cinquena força política, amb possibilitats reals de treure Diputats al Parlament Balear. Aquesta serà una altra interrogant per resoldre d'aquí a 2 anys.

RESULTATS A CAMPOS, (CONGRÉS DE DIPUTATS):

	PARTIT	VOTS	
		1989	1986
	PP	2.022	2.046
	PSOE	751	763
	CDS	276	364
(*) Dades aproximades.	AR-M	140	—
	PSM-EN	99	87
	IU-EU	28	35
	VERDS	46 (*)	—
	UNIÓ BALEAR	77 (*)	—
Cens aprox.	5.240	Vots emesos aprox.	3.500
Participació:	66,79% aprox.	Abstenció	33,21% aprox.

El PP manté a Campos el percentatge del 58%, una àmplia majoria absoluta. No oscila el PSOE, davalla el CDS, el PSM-EN puja mínimament en vots però de forma important si tenim en compte que davalla la participació d'electors. IU davalla. En canvi, la quarta força es l'Agrupació Ruiz - Mateos. Si aquesta força rentabilitzàs els seus vots a altres eleccions podria treure representació, però això és quasi impensable per tractar-se d'una formació peculiar.

Si feim política-ficció, com altres vegades, aquests vots traslladats a Elec. Municipals treurien, si no m'he errat: 9 regidors pel PP, 3 pel PSOE i 1 pel CDS.

Si la comparança la feim amb les darreres Eleccions, com recordau, les Europees, tenint en compte la poca participació, el PP i el PSOE augmenten, el CDS davalla molt, AR-M es manté, i el PSM baixa un poquet. Aquella rentabilització de vots del CDS de què parlàvem a Ressò fa uns números no s'ha produït.

Això podria voler dir que l'electorat a cada Elecció actua diferentment, i que distingeix l'àmbit electoral de que es tracta. Els resultats per Meses electorals no els transcrivim perquè són similars, com és normal, als globals. A Campos, en resum, no hi ha canvis espectaculars en els comportaments electorals.

Pere Ollers i Vives.

RESTAURANT

Sa Canova

CUINA CASOLANA MALLORQUINA

NUÑO SAN5, 27 - TEL. 650210
CAMPOS

Especialitats:

Sopes mallorquines

Cassola

Cabrit rostit

Conill amb ceba i caragols

etc . . .

AJUDES PER ALS AFECTATS PER LES PASSADES INUNDACIONS

En aquestes línies repasarem les distintes ajudes que poden obtenir els afectats per les inundacions del passat dia 6 de setembre.

Distingirem entre ajudes rebudes i per rebre. Entre les ajudes rebudes podem assenyalar la conjunta de Càritas i el Consell Insular de Mallorca. Aquests organismes, delegant a l'Església local i a l'Ajuntament respectivament, varen tramitar les sol.licituds i varen repartir devers 6 milions entre 38 famílies, amb dotacions des de 50.000 a 300.000 Ptes.

L'altra ajuda rebuda va ser la de la Delegació del Govern, que va repartir 11 milions entre 45 famílies, amb dotacions de 100.000, 200.000 i 300.000 Pessetes.

Aquestes dues ajudes rebudes cobrien només els mals soferts a les vivendes.

La resta d'ajudes sol.licitades encara s'han de concretar. No obstant, farem un resum de les gestions realitzades i de les quantitats aproximades que esperam que siguin concedides als afectats.

El dia 10 d'octubre va finalitzar a l'Ajuntament l'elaboració del cens dels afectats, i es varen rebre més de 600 sol.licituds.

Aquest cens recollia, a més de les dades del sol.licitant, la valoració en mils de pessetes de les pèrdues sofertes, agrupades en els següents apartats: Infraestructura, maquinària, productes, ramat, muntanya, cultius, degradació del sòl i altres pèrdues.

Al mateix temps, per part de la Conselleria d'Agricultura, es varen realitzar les inspeccions de les finques afectades, mitjançant la visita de dos equips tècnics que, posteriorment, valoraven el mal sofert. Fins ara s'han realitzat més de 400 inspeccions, que han donat lloc a altres tantes valoracions.

En el *Bulletí Oficial* de la Comunitat Autònoma (BOCAIB) es va publicar, el passat dia 7 d'octubre, el Decret 85/1989 de 21 de setembre sobre ajudes complementàries als mals causats a l'agricultura i ramaderia per les pluges torrencials de 1989.

En resum, aquest Decret ve a dir que les ajudes seran les següents:

- Obres d'interès agrícola privat 20%
- Maquinària agrícola afectada 50%
- Pèrdues en els cultius 50%
- Pèrdues a la ramaderia 50%

Sembla que, com que les ajudes provenen de dos organismes distints, Govern Balear i Govern

Central, s'hauria de fer, durant el mes de novembre, una sol.licitud específica a cada organisme, però tots els afectats que hagin formalitzat la sol.licitud a l'Ajuntament i a la Delegació de la Conselleria d'Agricultura (Extensió Agrària), estan ja inscrits en el cens d'afectats i si es precisés alguna altra tramitació se'ls avisaria oportunament.

Dia 3 de novembre es va firmar l'acord entre el Govern Balear i dotze entitats bancàries per a la concessió de crèdits preferents per als afectats.

D'aquestes dotze entitats bancàries, les que tenen oficines

a Campos són:

- B. de Crèdit Balear
- Banca March
- Banca Catalana
- La Caixa
- Caixa Rural
- Sa Nostra

En aquestes oficines també informaran els afectats de com poden tramitar aquests crèdits.

Per a més informació vos podeu dirigir a les oficines de la Conselleria d'Agricultura.

Delegació a Campos: Carrer Unió, 6 - 1er (Extensió Agrària)

Francesc Blasco.

FOTO VIDAL

**"JOAN VENY I CLAR", UN NOM
PER AL COL·LEGI PÚBLIC, QUE ENALTEIX
EL NOM DE LA NOSTRA VILA.**

"Joan Veny i Clar" serà, a partir d'ara, més que un simple nom de persona. Servirà per anomenar el col·legi públic de Campos (Ses Escoles), el qual tindrà una inmillorable ocasió de difondre per tot arreu la coneixença d'aquest campaner especialista en Lingüística i Dialectologia catalana, ahora que podrà sentir l'orgull de portar un nom ben nostre, no pel simple fet físic i anecdòtic d'haver nat a Campos, sinó perquè la persona que representa és un gran estudiós i enamorat de la nostra llengua.

Més d'un centenar de persones (sabem realment apreciar la nostra cultura?) es congregaren el passat 19 d'octubre, dia de SA Fira, a l'acte de descobriment oficial

FOTO: DAMIÀ PROHENS (FOTO VIDAL)

S'elàstic

Club Gimnàstic

- * KARATE-DO
- * APRIMAMENT
- * GIMNÀSTICA
- * MANTENIMENT
- * GIMNÀSTICA PER A NINS (de 7 a 12 anys)

- * PESES I MÀQUINES DE MUSCULACIÓ
- * GIMNÀSTICA ANTIREUMÀTICA PER A LA TERCERA EDAT

HORARI: MATINS: de 10 a 11
CAPVESPRES: de 6 a 10

C/. Àfrica, s/n. - Campos

de la placa en nom d'en Joan "Terrola". Hi eren presents en Bartomeu Rotger, director general d'Educació; en Cosme Aguiló, especialista en toponímia i història de Mallorca; n'Aina Moll, ex-directora general de política lingüística de la Generalitat de Catalunya; així com tota la Corporació municipal.

En Damià Verger, director del centre, recordà els anys d'estudi de Joan Veny al col·legi, citant a mestres com D. Miquel Montserrat, i D.

Jaume Prohens, els quals, sens dubte, degueren sembrar les primeres llavors de la inquietud intel·lectual al filòleg campaner. Verger remarcà els mèrits d'en Joan Veny per haver rebut aquesta distinció. Esser una autèntica autoritat en Dialectologia catalana, haver estat un alumne brillant d'aquest centre, i el fet que el seu treball sigui en favor de la llengua catalana, llengua que, ja des d'enguany, és el vehicle de formació de tots els cursos que s'imparteixen al centre.

**Taller Mecànic
CA N'ARNAU**

Carrer Provenza, 36
Tel. 65.10.63
07630 CAMPOS

N'Aina Moll recordà els seus anys d'estudis compartits amb En Joan Veny, al qual calificà com "la millor autoritat en el seu camp d'estudi".

Joan Veny agrai l'anomenament, recordant els seus anys de joventut a Campos. Explicà un poc en que es basa el seu treball, descrivint com una tasca apassionant el "conèixer les particularitats de la nostra llengua, investigar com es parla tant a Prada com a L'Alguer, a Puigcerdà o a Alacant".

Veny tengué una menció especial al col·legi: el fet que l'ensenyament a Campos també sigui en català, i expressà la seva confiança en que el futur lingüístic del nostre país esdevingui més esperançador amb aquestes noves generacions que, ja des de petits, s'acostumen a "mamar" a l'escola la llengua que

empren a casa. Desitjà un futur esponsorós per a aquesta iniciativa d'ensenyament en català, de la qual, tal vegada, podrien sortir nous "Joans Venys" en el futur, que puguin aportar noves coneixen-

ces d'aquest camp tan interessant com necessari com és el de l'estudi de la Lingüística.

Pere Carbó.

FOTO: DAMIÀ PROHENS (FOTO VIDAL)

FORN * PASTISSERIA

SBERT

C/. Síquia, 68 - Tel. 65.01.79
CAMPOS

C/. Majoral, 1 - Tel. 65.33.15
SANTANYÍ

CAFETERIA - BAR

<< ES VICI >>

UNA CAFETERIA AMB UNA GRAN
EXTENSA VARIETAT DE PLATS
COMBINATS I ELS REIS DEL
<< SANDWICH >>

Ctra. Palma - Campos, Km., 36
A 500 metres de Campos

**ES
POU
NOU**

**FESTES
DE
SANT
MIQUEL**

FOTO VIDAL

ES POU NOU . . .

Des de ja fa set anys, i aprofitant els darres dies de setembre, en que l'estiu fa un poc que ens ha deixat i que la frescor de les primeres nits d'una tardor just començada ens convida a sortir al carrer, la Comissió de Festes d'Es Pou Nou organitza les ja tradicionals Festes Populares de Sant Miquel. Comissió que compta, de sempre, amb l'ajuda de tots els veïnats i que mou tot quant fa falta per tal d'aconseguir el suport material i econòmic de l'Ajuntament i de totes aquelles cases i entitats que, any darrere any,

també la tenen com a seva.

Amb la plaça plena d'al.lots de tota mida, que fent bulla a balquena i amb la seva cridadissa no arribaven a apagar el refrescant, joiós i festiu renou dels paperins, a les quatre començaren les carreres de cintes, joies i sacs que no deixaren cap nin sense regal o sorpresa.

Abans, els populars xeremiers havien estat els primers a donar la volta a la plaça, i mentre els petits reien i corrien, els grans animaven i aplaudien, el so de les xeremies donava un caràcter més

tradicional i familiar a la diada.

Després de les vuit, "una mossegada dolça i sangria" per oferir a tots els amics que havien vingut a participar de la festa, a fer festa, era l'excusa per retrobar-se i gaudir d'uns moments entranyables.

Mentre el conjunt "Sa Calobra", popular i de molta solera, animava, encoratjava, escalfava, encaientia i recordava amb la seva música que la vida són dos instants i que aquell n'era un dels bons, i que els vells i esplendorosos pins de la Plaça d'Es Pou Nou

un any més eren testimonis d'una sana alegria i de les voltes i voltes que donaven els balladors, grans molts d'ells i amb la saviesa que el seny els dóna per saber que allò bo s'ha de viure.

Una traca posava punt i final a una nit que molts volien allargar.

**Molts d'anys
i
fins l'any que ve.**

tot temps
Sabates - Ortopèdia

Carrer Creu n.º4 Tel.65.05.41 CAMPOS

vins bernat

ELABORACIÓ PRÒPIA
embotellador núm. 5929 P.M.

Carretera Felanitx, Km. 1,600
Tel. (971) 65.09.45
07630 CAMPOS
(MALLORCA)

UN PLA PER A CAMPOS ENTRE LA PROTECCIÓ I EL DESENVOLUPAMENT (1ª PART)

Desde l'any 1975, el Municipi de Campos es troba regit per una Normativa Urbanística, que ha quedat completament endarrerida, ja que les nombroses normatives posteriors, han fet que aquest pla no sigui una bona eina per treballar l'urbanisme del poble.

A partir de l'any esmentat s'ha intentat la modificació d'aquest pla per part de l'Ajuntament, però per distintes circumstàncies, no s'ha pogut aconseguir l'autorització de les autoritats provincials d'urbanisme, per portar a terme aquest propòsit.

Era l'any 1987 quan l'actual corporació Municipal encomanava la redacció d'un pla que tècnicament es diu "Normes Subsidiàries de Planejament" al arquitecte D. Cosme Garcies.

A continuació explicaré en línies generals el més important d'aquestes Normes, sense entrar en detalls tècnics, ni casos particulars, que poden aclarir-se al nostre Ajuntament.

He titulat aquest article "entre la protecció i el desenvolupament", perquè pens que queda bastant accentuat,

per primera vegada al nostre poble, l'interés per protegir el que és el Casc Antic de Campos, que se caracteritza per construccions de fang i pedra, bòvedes de marès, i tants d'altres elements que li donen personalitat pròpia.

Així mateix aquest pla intenta crear una sortida per als greus problemes agrícoles plantejats per la crisi agrícola, recentment agreujada per les darreres inundacions, per això s'ha creat una sèrie nova de sol urbanitzable que intenta augmentar la possibilitat de feina per aquest important sector empresarial, a més a més dels ingressos obtinguts per part de l'Ajuntament en solars pel 10% de l'aprofitament mig, i les posteriors llicències d'obra.

PROTECCIÓ:

El casc antic o primitiu de Campos es el centre de la població desenvolupada al llarg de la carretera i actualment, totalment construïda, s'ha definit tècnicament com << CASC I >>, i la normativa en línies generals es la següent:

a.- No s'admetran obres de nova planta, a part dels pocs solars actualment sense edificar.

b.- Es concedirà llicència de demolició total segons el seu nul valor arquitectònic.

c.- En els altres casos, sols es permetran les obres d'ampliació, consolidació o de restauració.

d.- El projecte haurà de contemplar el conjunt dels edificis veïns.

e.- Solars: s'admetran els solars existents, però no es permetran divisions de menys de 8 m. de façana.

f.- Ocupació: la fondària edificada menor de les cases veïnes, però no més de 16 m. i sempre a 5 m. del fons del solar.

g.- Altura: la mateixa altura que una de les cases veïnes i sempre com a mínim planta baixa i un pis.

h.- No s'admetrà la edificació a solars resultants de demolicions no autoritzades, si no és condicionada a la penalització del 50% de l'edificació possible.

i.- Serà obligatori que el projecte garanteixi, segons la Corporació Municipal, la seva harmonització amb les cases veïnes i el seu entorn.

j.- Se presentarà un estudi conjunt de les edificacions veïnes i no s'admetran

línies rectes de més de 1,20 m. d'ample. A partir d'aquesta amplada es faran arcs.

k.- Els portals i finestres seran més alts que amples, i es remarcaran amb pedra natural o amb referit.

l.- No s'admetran altres materials que els tradicionals (fusta, teula mallorquina, ferro forjat, etc.)

CASC ANTIC II

Aquesta part del poble és la que està a continuació del casc primitiu o Casc I, i es caracteritza pel traçat irregular del seus carrers, per les cases construïdes entre mitgeres, d'estils tradicionals.

Les normes més importants a tenir en compte per edificar son les següents:

a.- L'extensió mínima dels solars serà de 200 m²., a part dels que estiguin escriturats amb anterioritat a la vigència d'aquestes NNSS.

b.- L'edificació serà continua, amb façanes coincidents amb les alineacions de vies o espais públics.

c.- Altàries: Per als carrers més estrets que 8 mts. seran de 7,50 m. davall del començament de la teulada i l'altària total serà de 9,50 m. (Celler+Planta Baixa +1Pis).

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA

TRANSPORTS
MESQUIDA

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

CORDAM

CADIRES

Carrer Síquia, 70

Tel. 65.03.25

07630 CAMPOS

Per als carrers més amples de 8 m. seran de 10 m. i 12 m. mesurades als mateixos llocs, les plantes seran de C+PB+2P.

d.- L'espai que resulti sobre el forjat de la darrera planta habitable podrà ésser destinat a porxo o magatzem.

e.- No es permetrà que es facin retranquejos a les façanes que donin a via pública.

f.- La fondària edificable en planta baixa serà de 16 m., a les altres plantes serà de 13 m.

En general, les noves construccions hauran de respectar sempre el caràcter tradicional o històric del nucli de Campos. Es podran denegar les llicències d'obres que vagin en contra del caràcter

ambiental i introdueixin materials impropis del casc antic, com per exemple:

1.- Cobertes amb planes de fibra, ciment o materials similars.

2.- Hiverneros i terrasses a les façanes.

3.- Toldos i marquises

4.- Carpinteria de materials sintètics o metàl·lics.

5.- Decoracions exteriors que desvirtuin el caràcter de l'edifici antic.

6.- Imitacions de marmol o mamposteria amb pintures i el pintat dels elements nobles.

- No es permetrà la mutilació o destrucció i alteració dels elements de silleria, bòvedes, etc.

- Els forats de les façanes seran més alts que amples i se allindaran amb pedra.

- No s'admetran sol·licituds de Llicències a cap solar procedent de demolició no autoritzada si no es redueix el seu volum edificable en un 50%.

- En el cas de cases existents, d'interès per la seva importància arquitectònica, podrà denegar-se la seva demolició, permetent sols la seva reforma o ampliació d'acord amb un projecte facultatiu, que a criteri del l'Ajuntament garantitzi la permanència de la singularitat del citat edifici.

Fins aquí la normativa que es refereix a la protecció del casc antic de la població,

jo pens que es feina de tots el campaners i no únicament de l'Ajuntament i d'aquestes normes, prendre consciència de que la conservació i protecció del poble de Campos depèn sobre tot de no perdre les cases de pedra i fang que construïren els nostres padris, que tant de caràcter donen al nostre poble.

Campos, Novembre 1989.

Guillem Mas i Forteza.

I SI APRENIEM DE DISCUTIR?

Sovint m'he trobat que, en les discussions sobre temes que poden ésser objecte d'apassionament (política, negocis, llengua, etc.), cadascun dels qui prenen part a la discussió, en lloc de donar temps als altres perquè exposin els seus punts de vista, les seves opinions, els talla la paraula, crida de cada vegada més fort, i arriba que, abans i tot que un pugui obrir la boca, l'altre o els altres ja se li tiren damunt, cridant més fort, sense voler ni tant sols escoltar allò que el qui començava a parlar volia dir. I si aquest reclama l'oportunitat de parlar, l'altre l'acuita amb un agressiu: "Idò parla, parla!". Però continua sense escoltar.

En el millor dels casos, la discussió, que s'havia d'haver mantingut al nivell de debat o de conversa, dege-

nera en cridada on cap dels participants no entén el que els altres desitgen manifestar. Fa l'efecte que això ni tan sols no els interessa, i que el qui crida més fort i fa tancar la boca als altres és el qui guanyarà la competició. I, si la cosa s'embruta, roman una certa enemistat entre aquelles persones. Han fet tancar la boca a qualcú, l'han fet callar, però no s'ha arribat a cap conclusió.

La discussió, o simplement la conversa, és, a parer meu, bescanvi d'opinions. Jo tenc uns punts de vista, tu tens uns altres. Tu els exposes i jo t'escolto. Després jo parlaré i tu faràs atenció a les meves opinions. Pot ésser que tinguem punts de vista acostats: en aquest cas, la comunicació servirà perquè cadascú afini les pròpies opinions, ajusti po-

sions. I pot ésser que els nostres parers siguin molt diferents, o bé oposats. Fins i tot en aquest cas, si cadascú escolta l'altre, a part de mostrar-li un respecte que aquest mereix, sempre podrà aprofitar qualque cosa, qualque detall, qualque matís que el "contrari" hagi expressat.

Quan una discussió es desplega en forma civilitzada, quan cadascú hi pot intervenir, exposant els seus parers davant el silenci atent, respectuós i expectant dels altres, les persones que, sense intervenir a la conversa, són a prop i ho senten, tenen tendència a escoltar i de vegades acaben per intervenir-hi. En tot cas, sempre en treuen un profit.

Quan la cosa degenera en cridada per veure qui farà callar qui, és ben possible que el participant que

sembla derrotat, el qui acabi per callar, no hagi abandonat perquè se senti vençut per les argumentacions dels altres, sinó perquè, tenint dos dits de seny, se senti ridícul dins un desgavell semblant.

I, posat encara que trobem que la discussió ordenada, civilitzada i respectuosa no ha servit per a res, sempre haurà tenguut la utilitat d'ensenyar-nos d'escoltar els altres (cosa sempre difícil) i ens haurà permès de cultivar la llengua, l'idioma, tan anquillosada per la situació passiva en què ens han col·locat els àudio-visuals, especialment la televisió.

J. M. P.

IMATGES

FOTO: DAMIÀ PRO

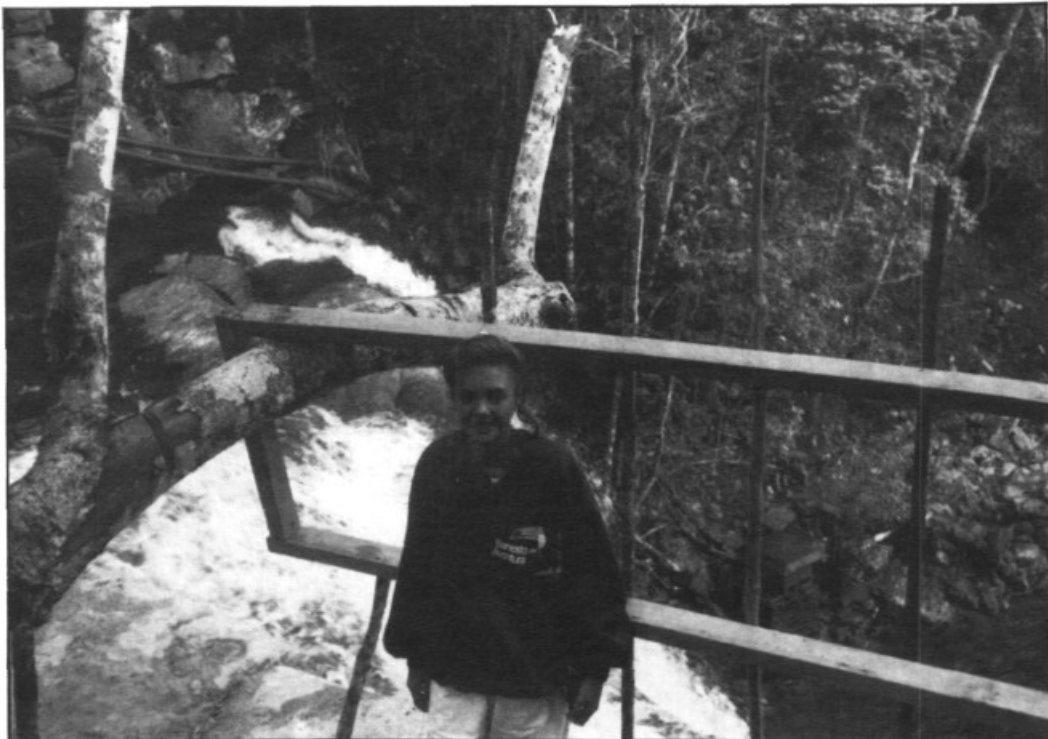
DE SA FIRA '89

INS (FOTO VIDAL)

UNA CAMPANERA A AVENTURA 92

Entre els quatre-cents estudiants llatinoamericans de vint-i-quatre països hi ha hagut una campanera, na Maria Magdalena Verger i Vidal que ha passat 34 dies d'aventura a bord del vaixell "Guanahaní" seguint la ruta de Cristòfol Colom per a commemorar el Cinquè Centenari. El viatge ha estat organitzat per la Societat Estatal del Cinquè Centenari i patrocinat per Banesto. Fa quinze dies que varen deixar l'aula navegant i ara na Maria Magdalena ens conta la seva experiència després d'haver conegut molts d'estudiants com ella de moltes distintes cultures.

El món és molt petit, un no se n'adona i ja es troba altra vegada a casa, i a l'Institut i . . . tot sembla com abans, però no, el món i nosaltres anam canviant constantment.

Fa menys de dues setmanes jo no era aquí; era dins un altre món que, a la vegada que em sorprenia m'era familiar, familiar com les persones amb qui vaig conèixer i com totes les coses hermoses que vaig conèixer. Per això és que afirm que el món és petit. Ens podem reunir gent de llocs molt distants i amb costums diferents, però, en el fons, tots iguals. Les persones ens anam repetint amb un jo individual que tenim cada un i que quan l'aportam a un altre grup de persones s'uneix a elles per fer un ambient, una convivència, una unió. Així és com molts de "jo" d'Amèrica, de Portugal i d'Espanya ens férem un sol "jo" tan superior a mi mateixa que quan es va desfer va

semblar que m'arrancaven una part del meu cor per enterrar-la a l'oblit.

I com que el món és petit, el temps també és curt. Després de l'hivern ve la primavera i després de la primavera l'estiu, i una altra vegada em trobo aixecant-me ben prest els dematins per a nar a l'escola, i ara torna a ser un altre felicitat dividres horabai-xa i en un segon s'obrirà un trist dilluns . . . i, per què no?, la vida també està feta de il.lusions. La meua il.lusió més gran és viure estimant, estimant i coneixent, estimant ajudant, estimant vivint.

Fórem tres mallorquines les que enguany representarem la nostra Comunitat a Aventura 92, i partírem cap a Madrid per afegir-nos al grup de dos-cents espanyols que havíem de fer la ruta del tercer viatge del descobriments d'en Colom.

De Madrid un tren ens dugué a Càdiz, allà al port vaig contemplar aquell gran-

diós vaixell, el "Guanahaní", en el qual havíem d'embarcar; a les hores començava la verdadera aventura.

Espanya ens va despedir amb vaixells, helicòpters i festa per tot arreu, i quan el darrer vaixell ens va deixar, vaig sentir com la llibertat de l'oceà obria les portes d'un món nou, i tan misteriós que la curiositat m'empenyia a arribar-hi abans d'hora.

Els dies de travessia dins el vaixell tenien activitats diverses des d'una gimnàstica amb música a les sis trenta del matí a un ball el vespre. Entre les activitats acadèmiques sobre diverses matèries de geografia, història, ciències, entorn, natura del continent americà, hi havia un esport i un taller per triar. A mi em va tocar premsa i entre tots publicàrem un periòdic que anomenàrem "Oleaje estudiantil". Algún vespre férem festes de gala, que per cert foren molt divertides.

La primera escala que

férem fou a l'illa de la Gomera, a les Canàries, seguint la ruta de l'almirall Colom. El "Guanahaní", després de vorejar la costa d'Àfrica posà proa a l'arxipèlag de Cabo Verde. Em va sorprendre veure aquelles casses de colors vius d'estil colonial enrevoltades d'una mar de blau marí fort i al fons nues muntanyes negres. L'aventura havia començat navegant dins el gran oceà.

Era un món tan diferent que em semblava trobar-me dins una pel.lícula, però era real.

L'arribada a l'Orinoco va ser emocionant, ben dematí i amb cares de son que guaitaven baix un impermeable d'Aventura i d'una pluja tropical, els meus ulls contemplaven extasiats les tranquiles aigües manses marrons que circulaven com camins entre verdes extencions selvàtiques. A terra visitàrem castells d'estil colonial i com érem a la selva també pogué-

rem veure d'aprop una gran serp.

A l'endemà l'expedició s'havia preparada amb motxilles i capells i férem el tresllat a Luepa en avions militars, fins un campament instal·lat a la demarcació de Ciutat Guayana. A prop del campament teníen una cascada d'aigua al riu on hi anàvem a nedar. Era massa! A Canaima, més al interior de la conca de l'Orinoco també hi anarem amb avió, i el que va ser més divertit fou el navegar en canoes remontant els rius Carrao i Churín. Era impressionant. Aquesta fou l'etapa del viatge en que visquérem més aventura. A la vorera del riu hi destacaven unes palmeres que es diuen "boliches", i mentre els primers raigs de sol ens descobrien els tepuis mig amagats per l'espessa boira que els circumdava. Sí verem els tepuis del sol i de la lluna, que antany admiraven els indis. Erem en plena selva verge on el vert augmentava i la vegetació era més tupida. De sobte l'enorme Ahuante-piu s'agigantava davant les

nostres mirades, dins la seva falda de verd blavenc s'hi amagava el famós "Salto del Ángel", la catarata que té la caiguda més alta del món. Una tempesta tropical a prop de la catarata rompé amb aigua, com si el fons del riu es capgiràs. La canoa també aixecava palmeres d'aigua sortejant els "ràpids", tot era una simfonia Wagneriana que ens acompanyava d'emoció en emoció en esquivar els perillosos roquisars, que com caps d'indis eunucs de les races indòmites sorgien entre les aigües cada vegada més juguetones i sorolles. A la volta d'un riscle, le veu d'en Miquel de la Quadra, com en Rodrigo de Triana fa cinc cents anys quan va dir terra!, va exclamar: "El Salto del Ángel!". L'aigua que queia ara era més intensa, com si el mantell transparent de la pluja volgués tapar-nos la nuesa blanca del Salto. Es un monstre de magnificència, senyor de la selva, i realment el cor de l'Orinoco, el seu batec batega dins nosaltres. Els ulls no es podien tancar per l'admiració i seguia plovent. El

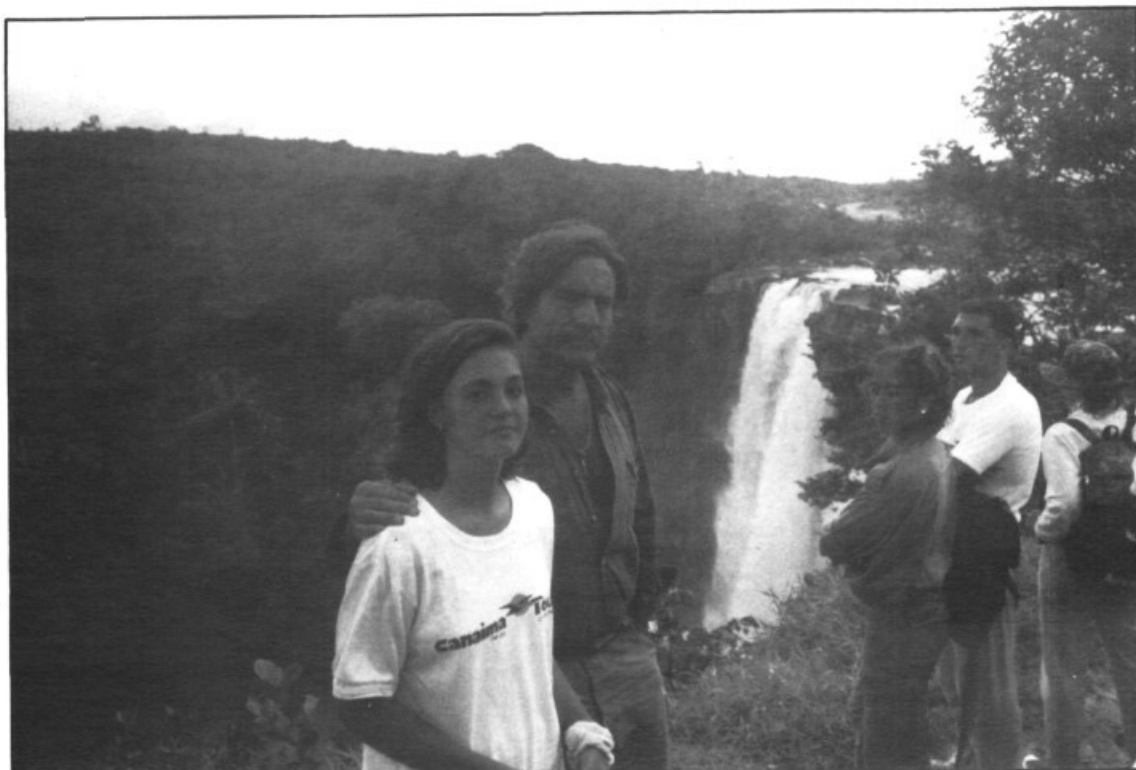
cel, la terra, el Salto, tot era verdor i aigua. Quina meravella! Aquell vespre dormirem en unes hamaques, com cal, i soparem de pollastres rostits a la brasa com ho fan els indígenes.

De l'estada a Santo Domingo tinc el record d'una illa caribenya amb postes de sol tan romàntiques que omplen el cor d'amor. Diuen, jo no ho vaig poder veure, que el darrer raig de sol del dia és verd. Verd com la selva que havíem deixada. La ciutat, com moltes d'Hispanoamèrica, té una part antiga, de tipus colonial, i l'altra moderna de caire turístic. Cada vegada que deixàvem un lloc m'invaïa la tristesa perquè era dir-li adéu per a sempre.

A la tornada caíem tots de son i malgrat el cansament del llarg períple la convivència d'espanyols, portuguesos i americans era més plena i vertadera; al'anada anava amb un vaixell de desconeguts, que cada dia ho eren menys, ara tornava amb un vaixell d'amics. La darrera escala va ser Madeira, un vertader paradís

enmig de l'Atlàntic. Els hotels, els paisatges verds i florits convidaven a quedar-hi. Pocs dies després arribàrem a Huelva, on visitàrem Moguer, per acabar el tercer viatge del Descobriment. Havíem tornat a casa, i els meus adéus sols eren ressons a Ciutat Bolívar, la selva tropical de Canaima, al gigantesc riu Orinoco, als Tepuis, a l'antiga Santo Domingo, a la meua Amèrica, però a més de tot això el que hem aconseguit és fer amistats noves de llocs llunyans i que difícilment oblidaré.

*Maria Magdalena
Verger i Vidal.*

**A
V
E
N
T
U
R
A
92**

TALLES MÍNIMES DE PEIXOS, CRUSTACIS I MOL·LUSCS A LES ILLES BALEARS

REFERÈNCIES LEGISLATIVES

- REAL DECRETO 679/88 de 25 de Junio que regula el ejercicio de la pesca de arrastre de fondo en el Mediterraneo.
- ORDEN MINISTERIAL de 25 de Marzo de 1970 sobre normas para la explotación de bancos naturales y épocas de veda.
- DECRET 49/85 de 25 de maig que regula la pesca del gerret en aigües interiors de l'arxipèlag Balear.
- ORDRE del Conseller d'Agricultura i Pesca de dia 24 de febrer de 1987 per la qual es regula la pesca de la llagosta *Palinurus elephas* en aigües interiors de l'arxipèlag Balear.
- REAL DECRETO 2349/84 de 28 de Noviembre por el que se regula la pesca de cerco en el caladero nacional.
- ORDEN de 27 de Abril de 1987 por la que se regula la pesca de la langosta *Palinurus elephas* en aguas del mar territorial español correspondiente al archipiélago Balear, con exclusión de sus aguas interiores.
- ORDRE del Conseller d'Agricultura i Pesca de 22 de gener per la qual es regula la recollida de marisc en aigües interiors de l'arxipèlag Balear.
- LEY 53/1982 de 13 de Julio, sobre infracciones que en materia de pesca marítima cometan los buques extranjeros en las aguas bajo jurisdicción española y los buques españoles cualesquiera que sean el ámbito de su comisión y sus sanciones.
- DECRET 59/1989 de 11 de maig sobre procediment sancionador en matèria de pesca i cultius marins.
- DECRET 17/1986 de 27 de febrer pel qual es regula la inspecció en matèria de pesca competència de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
- REAL DECRETO 22 Junio 1983, núm 1945/83 Presidencia. ALIMENTOS. Regula las infracciones y sanciones en materia de defensa del consumidor y de la producción agroalimentaria.
- REAL DECRETO 1521/1984, de 1 de Agosto, por el que se aprueba la Reglamentación Técnico Sanitaria de los Productos de Pesca y Agricultura con Destino al Consumo Humano.

L'extracció dels RECURSOS MARINS amb mitjans cada cop més perfectes pot desequilibrar i desestabilitzar el seu potencial. Aquest fet ens planteja la necessitat que l'explotació es faci sempre d'una manera racional i ordenada que permeti l'autorenovació i la recuperació dels recursos pesquers per al futur, mitjançant normatives adequades en cada cas, a una política ben definida d'ordenació integrada a nivell Autonòmic i de l'Estat.

El concepte d'inesgotabilitat dels recursos marins vius, ha canviat radicalment a les darreres dècades. La pesca és un recurs autorenovable, però es pot condicionar aquesta característica quan factors externs a la biologia i a l'economia incideixen en les poblacions de peixos, de forma que afecten el seu equilibri dinàmic natural.

PEIXOS

Les talles dels PEIXOS es midaran des de l'extrem del morro afins a l'extrem de l'aleta caudal estesa normalment.

La següent relació de PEIXOS correspon a tots els tipus de captures tant professionals com esportives.

NOM OFICIAL	NOM CIENTÍFIC	TALLA CM.
BESUC (Besugo)	<i>Pagellus acarne</i> (Risso 1826)	15
BRUIXA (Gallo)	<i>Lepidorhombus boscai</i> (Risso 1810)	15
LLUÇ (Merluza)	<i>Merluccius merluccius</i> (Linnaeus 1758)	18
MOLL (Salmonete)	Gènere <i>Mullus</i>	11

MAIRE (Bacaladilla)	Micromesistius poutassou (Risso 1826)	18
PELAIA (Lenguado)	Solea vulgaris (Quensel 1806)	15
CAPELLÀ (Capellán)	Trisopterus minutus minutus (Linnaeus 1758)	11
AGULLA (Aguja)	Belone belone belone (Linnaeus 1758)	25
ALADROC (Boqueron)	Engraulis encrasicolus (Linnaeus 1758)	9
SARDINA (Sardina)	Sardina pilchardus (Walbaum 1792)	11
BOGA (Boga)	Boops boops (Linnaeus 1758)	11
BIS (Caballa)	Scomber colias (Linnaeus 1758)	18
ORADA (Dorada)	Sparus aurata (Linnaeus 1758)	19
SORELL (Jurel)	Trachurus trachurus (Linnaeus 1958)	11
LLISSA (Lisa)	Família MUGILIDAE	14
PÀGUERA/PAGRE (Pargo)	Sparus pagrus (Linnaeus 1758)	15
LLOP (Lubina)	Dicentrarchus labrax (Linnaeus 1758)	22
RAP (Rape)	Lophius piscatorius (Linnaeus 1758)	28
PAGELL (Pagel)	Pagellus erythrinus (Linnaeus 1758)	12

ALTRES PEIXOS

Es coneixen com <<PEIX DE PRÉMER>> el conjunt de espècies de peixos que viuen a les praderes de Posidònia a menys de 50 metres de fondària. D'una manera general aquesta denominació correspon al conjunt de les següents espècies, totes elles amb una talla mínima de 10 cms.

TORDS (Tordos)	Família LABRIDAE
DONZELLA (Julia)	Coris julis (Linnaeus 1758)
VACA (Serrano)	Serranoss scriba (Linnaeus 1758)
SERRÀ (Cabrilla)	Serranus cabrilla (Linnaeus 1758)
ESPARRALL (Raspallón)	Diplodus annularis (Linnaeus 1758)
VARIADA (Mojarra)	Diplodus vulgaris (E. Geoffroy S. Hilaire 1817)
ESCORPORA/RASCLA/ RASCASSA (Rascacio)	Scorpaena porcus (Linnaeus 1758)
CABOTS (Chaparrudo)	Família GOBIDAE
RABOSES (Viejas)	Família BLENNIDAE

GERRET

El GERRET (*Spicara smaris*) (Linnaeus 1758) té una talla mínima d'11 cms. i des del 1er de novembre fins al 31 de gener és de 9 cms.

CRUSTACIS

Els CRUSTACIS DE CUA LLARGA es midaran des de l'escotadura sub-orbitària (base de l'ull) fins a l'inici de les aletes de la cua (telson). Els CRANCS es midaran per l'eix menor de la closca. Finalment, l'ESCAMARLÀ es mideix des de la base de l'escotadura de l'ull fins al final de la seva closca cafalò-toràcica (*).

NOM OFICIAL	NOM CIENTÍFIC	TALLA cm.	VEDA
ESCAMARLÀ (Cigala)	<i>Nephrops norvegicus</i> (Linnaeus 1758)	(*) 2	—
LLAGOSTA (Langosta)	<i>Palinurus elephas</i> (Fabricius 1787)	17	1-09 a 1-03
GRIMALDO/LLOMANTOL (Bogavante)	<i>Homarus gammarus</i> (Linnaeus 1758)	20	1-06 a 1-09
CRANCS (Cangrejos)	Gènere <i>Carcinus</i>	4	1-05 a 1-10
CRANC PELUT (Cangrejo moruno)	<i>Eriphia verrucosa</i> (Forsk. 1775)	4	1-05 a 1-10
GAMBA ROJA (Chorizo)	<i>Aristeomorpha foliacea</i> (Risso 1827)	8	—
CRANCA (Centollo)	<i>Maja squinado</i> (Herbst 1788)	10	1-07 a 1-01
CIGALA (Cigarra)	<i>Scyllarides latus</i> (Latreille 1803)	12	1-08 a 31-11

MOLLUSCS

El mesurament es farà en el sentit del seu eix menor.

NOM OFICIAL	NOM CIENTÍFIC	TALLA mm.	VEDA
COPINYA/ESCOPINYA GRAVADA (Veriguetos)	Venus verrucosa (Linnaeus 1758)	60	1-03 a 1-10
COPINYA/ESCOPINYA DE PELEGRÍ (Vieira)	Pecten jacobaeus (Linnaeus 1758)	80	1-03 a 1-07
MUSCLO (Mejillón)	Mytilus galloprovincialis (Lamarck 1819)	50	1-01 a 1-07
OSTRA (Ostra)	Ostrae edulis (Linnaeus 1758)	60	1-05 a 1-10
ROSSELLONA (Chirla)	Venus gallina (Linnaeus 1758)	25	—

Només se citen les espècies dels recursos marins amb interès pesquer a les Illes Balears. Per altres espècies consultar l'ORDEN MINISTERIAL DE 25 DE MARZO DE 1970.

ES RECORDA TANT ALS **PESCADORS** (A BORD I A LLONJA) AIXÍ COM ALS **VENEDORS** (MERCATS, PEIXATERIES I RESTAURANTS) QUE ÉS ILLEGAL LA TENÈNCIA D'EXEMPLARS DE TALLES INFERIORS A LES QUE FIGUREN EN AQUESTA RELACIÓ. AIXÍ COM QUE ÉS NECESSÀRIA LA PRESENTACIÓ DE LES FACTURES DE TOT EL QUE ÉS A LA VENDA, EXPOSAT O A LES CAMBRES DE CONSERVACIÓ O VIVERS I CETÀREAS DE LES DEPENDÈNCIES COMERCIALS I, EN CONSEQÜÈNCIA L'ADQUISICIÓ DE PEIX O MARISC A FURTIVUS I FALSOS ESPORTIUS, QUE NO TENEN LLICÈNCIA DE PESCA O DE MARISQUEIG PROFESSIONAL.

<< La NACRA (Pinna nobilis) és espècie protegida, la seva pesca no està autoritzada.>>

GOVERN BALEAR

Conselleria d'Agricultura i Pesca
Direcció General de Pesca
i Cultius Marins

La Conselleria de Cultura, Educació i Esports, us informa que del dia 28 d'octubre al 6 de novembre, s'exposarà a Campos l'exposició itinerant "Rera les passes de Bach", organitzada per aquesta institució, en col.laboració amb l'Ajuntament.

Gabinet de Premsa.

CONSELLERIA DE CULTURA,
EDUCACIÓ I ESPORTS
GOVERN BALEAR

Forn de Ca'n Vadell

**Elaboració artesana
dels productes tradicionals**

Carrer Manacor, 19
Telèfon 65.23.24

07630 CAMPOS

EXPOSICIÓ

**SANTA CECILIA
LLUM I SO**

Del 21 al 27 de Novembre

A

«SES ESCOLES VELLES»

ORGANITZEN:

«CORAL SANT JULIÀ»

«CENTRE CULTURAL DE CAMPOS»

PATROCINA:

AJUNTAMENT DE CAMPOS

-CULTURA-

COL.LABORA:

PARRÒQUIA DE SANT JULIÀ

MADÒ MAGDALENA, LA PRIMERA VENEDORA DE FLORS

Ha passat el dia de Tots Sants i, com és tradició en aquest dia, el cementiri s'ha vist invadit per les flors de tots gustos i colors. A altres bandes, a més d'aquesta, s'hi afegixen la tradició de fer "Panellets" (com a Catalunya) i altres dolços, o torrar castanyes i boniatos per fer la "Castanyada".

Al nostre poble es compren Rosaris fets de dolços i encarabassats als nins, però la tradició més arrelada es anar al cementiri i rendir un petit homenatge als éssers estimats que un dia ens varen deixar.

Avui tothom duu un ram de flors o una corona, però no sempre ha estat així, abans ningú en venia i la gent es limitava a resar i posar ciris a les tombes.

Avui parlarem amb una dona pionera en la venda de flors. Podem dir, que quasi és qui va instaurar el costum de dur flors al cementiri dins Campos. Xerram de Madò Magdalena Alcover, de Son Toni Amer, ara té setanta anys i en fa quaranta que es dedica a la venda de flors.

- Com vareu començar a vendre flors?

Estàvem a un hort de donya Catalina Saleta, la mare de donya Bel de Can Cosmet, que li diuen Son Vanrell, i donya Bel i jo fundarem la venda de flors.

El senyor, el pare de donya Bel, va comprar una possessió a València i d'allà ens duia rosers perquè per aquí no havia ni una flor, no sabien que era vendre una flor. A ca els senyors els hi agradaven molt, sempre hi havia flors per ca els senyors de can Gomila; donya Bel, en tenir-ne alguna d'extraordi-

FOTO: DAMIÀ PROHENS (FOTO VIDAL)

nària la duia cap a l'hort i allà la sembràvem i la cultivàvem.

En aquell temps no se venien les flors, les feiem perquè mos agradaven i vàrem arribar a tenir una cinquantena de rosers. En tot el poble, ni en en tota Mallorca, no hi havia un roser.

Un any vàrem dir: I si veníem les flors?, i de llavors ençà posarem les flors en venda per Tots Sants i anàrem fent. Jo, després de ser casada em vaig posar a vendre flors, som la primera de tot que va despatxar a dins Mallorca, som la més vella de totes, la gent em deia "La rubia de las flores".

Només les veníem per a Tots Sants, no se venien pus flors de tot l'any. Vaig començar amb els clavells, primer aquí i després cap a Lluçmajor, Ses Salines i Santanyí, anà-

vem fent aquests mercats. I de tots aquests pobles en haver de menester una corona venien aquí perquè no hi havia ningú més que vengués flors, però ara ja s'han fet molts d'hivernacles i ja n'hi ha per tot.

Jo seguec aquí per la meua salut, perquè si ho deix em quedaré endida, i així, mentrestant, vaig passant el temps, perquè m'agrada molt les flors.

- I abans, no hi havia flors?

No, no sabien que era una flor guapa. Tothom en haver de menester una flor per enramellar l'església si se casava una núvia, etc. acudien a l'hort de can Gomila a cercar flors.

Llavors, quan a ca els senyors volien una flor no la tenien, i així és que pel poble vàrem posar les flors a vendre.

- I al cementiri, no

s'hi duien flors?

Quan hi havia un mort, en aquell temps, no posaven flors, i al cementiri se'n duien molt poques, pels horts sembraven estranys i se'n duien qualcun. Quan ens vàrem posar a vendre les flors per a Tots Sants, llavors en dugueren cap al cementiri, però jo he vist que no n'hi duien. Un temps es posaven tres o quatre dones a resar allà on era de més categoria i tots els que anaven al cementiri resaven, es posaven ciris a les tombes i res de flors.

- Ja no es fan tantes corones per Tots Sants?

Per a Tots Sants no, ha disminuït això de bon de veres, jo abans vaig arribar a fer 12 corones en una nit, però duen moltes flors i valen doblers, enguany només n'he fet dues.

- Les flors que veniu, són vostres?

FOTO: DAMIÀ PROHENS (FOTO VIDAL)

Ara en faig qualcuna, però la majoria les duc de l'hivernacle, ara ja n'hi ha a Porreres, Vilafranca, Ses Salines, Santanyí, . . . Quan encara no hi havia hivernacles a Mallorca les duïen de Barcelona o València a la Rambla de Palma i jo les anava a cercar allà.

- Quin és el secret per tenir unes plantes guapes?

Necesiten molt d'esment i duen molta feina. Molta gent compra una planta, la posa a un racó de la casa i no la torna a mirar més. La planta si fa dos tres dies que està dins la casa i no la treuen aviat li cauen fulles, s'han de treure i regar per tornar a posar-la al seu lloc l'endemà. La terra a jo m'agrada mesclar-la amb terra de mata d'aquesta que venen, encara que també poden posar terra de mata tota sola. De tant en tant és bo donar-los un poquet d'adob dins l'aigua, però poquet.

Les plantes s'han de cuidar, dur-les arreglades i no

deixar-les abandonades.

- Quines podríem sembrar en aquest temps?

Ara per a Nadal els rosers, anèmones, frexaris, tulipans, francesilles, narcisos, etc. Llavors quan ja ve el març sembram coses d'aquestes de flor tallada: clavellers, gladiols, roses místiques, gerberes, liris, estranys, . . .

- I quines venen ara?

Per les festes de Nadal l'azalea, el ciclamen i les ponseties.

- La costum de comprar flors, va en augment?

Va prosperant, no se perd, a la gent li agraden les flors i quan més bones són millor, encara que la majoria s'estima més comprar una planta perquè un ram els hi dura dos o tres dies i la planta la tenen molt més temps. Ara es regalen més les plantes que les flors.

- Quines es venen més?

Per Tots Sants es ven molt l'estrany, el gladiol, el

clavell, les gerberes, els liri-musi, els nardos, però casualment pegam al clavell i al gladiol. Durant l'any es ven de tot i quan més bo és, millor es ven. En general es ven més flor per duu al cementeri que per adornar.

- Quines són les flors més cares?

Les més econòmiques són els llevamans, llavors venen els clavells i els gladiols, les gerberes ja són més cares, però les més cares de totes són les roses.

- Qui es sol gastar més en flors o plantes?

Els qui es gasten més en flors són gent de fora poble, perquè els de Campos no són gastadors en les plantes, els peninsulars compren més plantes. I els estrangers són els qui els donen més importància.

- Sou la única que vos dediqueu a això dins Campos?

Hi ha en Guillem "Pallisseta" que també ha posat hivernacles i va als mercats de Lluçmajor i d'en Pere Garau de Ciutat, no ve al mercat de Campos.

- Quina flor vos agrada més?

M'agraden totes, primer la rosa, després les poncelles i el nardos, però a mi totes m'agraden i es per això que pas gust de fer aquesta feina.

Moltes gràcies Madò Magdalena per aquesta xerrada i que pogueu seguir venent flors molts d'anys.

Antònia Sitjar.
Núria Vives.

SALUT

A Europa, i els mallorquins ara també comptam com a europeus, entre un 30 i un 40% de la població de més de 30 anys pateix dolències reumàtiques, artritis o artrosi. De tots els malalts que van a les consultes dels metges, d'un 20 a un 40% tenen problemes derivats del reuma.

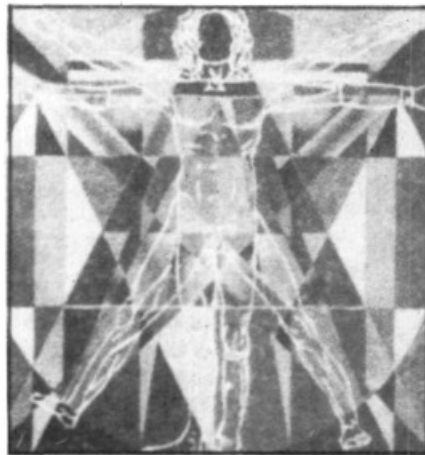
Encara que s'investiga molt per tal d'aclarir el vertader origen i els tractaments d'aquests mals, encara falta molt per descobrir. I pensau que són més de 80 formes distintes de reuma les conegudes . . . Amb aquestes malalties ens topam amb la mateixa situació de sempre: val més la qui guarda que la qui cura. A Mallorca solem donar la culpa de l'existència de tantes persones reumàtiques o artrítiques al clima, en concret a la humanitat. En canvi, no en donam tanta al nostre costum de menjar tant de porc (ventresca, sobrassada, botifarrons, etc.) En realitat, els factors exteriors, com és la humitat, no poden influir la nostra salut. El que realment la influeix i la deteriora és un estat desequilibrat del nostre organisme.

Si vols estalviar-te el risc de patir qualque forma de reumatisme o artrosi, i sobretot si dins la teva família hi ha antecedents de reumatisme, procura tenir en compte els consells que et don en aquest article. I podeu estar ben segurs que els resultats tenen garantia.

QUÈ PODEM FER PER EVITAR DOLÈNCIES REUMÀTIQUES, ARTROSI O ARTRITIS?

Com en moltes altres malalties, els factors hereditaris juguen un paper important. Però així i tot, una persona amb qualque problema d'aquest tipus en forma latent, pot fer molt perquè mai compareguin els primers símptomes.

Com? En primer lloc, l'alimentació. Si no voleu patir reumatisme és molt important menjar moltes ensalades i verdura, com més crua millor. Aquests aliments estimulen les funcions dels ronyons: pastanagó, ceba, porros, grells, julivert, api, etc. A més d'això, s'ha de consumir molt poca proteïna animal (carn). Són especialment perjudicials: la carn de porc i els seus derivats; productes de la llet (iogurt, formatge); el cafè i el tè, l'alcohol. La sal també es converteix en tòxica per a les persones amb

tendència a patir de reuma. Per substituir el gust de la sal, hi ha herbes (fresques o dessecades) que donen un gust boníssim als menjars.

En cas d'artritis (amb processos inflamatoris) és necessari consumir cada dia una bona dosi de cítrics (taronja,

poncí, llimona, mandarina, etc.).

En segon lloc, l'exercici físic. Sobretot són molt importants aquells exercicis que donen flexibilitat a les articulacions, i és importantíssim dedicar-li uns moments cada dia.

I per darrer lloc, el pes. L'exés de quilos influeix negativament aquestes malalties.

Aquests tres consells són bàsics. Si voleu més informació, vos podeu posar en contacte amb mi o consultar qualsevol especialista.

Clementina Clara

Dins el **RESSÒ** de Desembre: Problemes d'obesitat.

- ALL -

No existeix cap altra condiment vegetal del qual trobem opinions tan contraposades. Hi ha gent que considera que un plat no és complet sense que l'acompanyi un gra d'all, mentre que altres no en poden sentir l'olor. Antigament tampoc hi havia molta coincidència de criteris. Els egipcis li otorgaren categoria divina, mentre que els grecs tenien prohibit l'accés al temple de Cibele a aquells que n'havien menjat.

Curiosament, els hortolans biològics han observat que les monjetes tendres i els xítxeros no van bé si aprop tenen

all. En canvi, les roses creixen molt més esponeroses devora solcs d'alls.

Sobre la riquesa de l'all n'hi ha prou dient que sempre és sà per al nostre organisme i per a tothom. L'all conté olis eteris, vitamines A, B1, B2, i C i sobretot és molt efectiu contra infeccions i dolències de la gent vella, en general. Un aspecte molt positiu és que baixa la pressió arterial. Podem aprofitar al màxim les seves qualitats menjant-lo cru. I si així no t'agrada es pot fregir un poc. Si el bullim, però, perd moltes de les seves propietats.

A més de tot això, l'all és un preventiu de refredats, grip i de cucs intestinals.

QUÈ HEM FET DE LA COMUNICACIÓ

"A la ciutat on vaig néixer vivien una dona i la seva filla. Les dues eren sonàmbules. Una nit, mentre el silenci tapava el món, les dues dones caminant dormides es toparen al seu jardí, cobert per la boira. Parlà la mare i digué: "a la fí, a la fí te trop, enemiga meva! Aquella per la qual la meva joventut fou destrossada, aquella que edificà la seva vida damunt les runes de la meva. Voldria poder-te matar!"

Parlà la filla i digué: oh dona odiosa, vella i egoista, que t'interposes entre la meva llibertat i jo. Com voldries transformar la meva vida en un eco de la teva vida ja mustia! voldria que fossis morta!

Amb això va cantar un gall i les dues dones es despertaren. La mare demanà: "ets tu estimada? I la filla respongué amablement: sí, mare" (Les sonàmbules. G. Kalil Gibran)

Pens que el tema de la comunicació és molt interessant, perquè comunicar-se no és una activitat gaire freqüent entre les persones. Ho és entre altres espècies que formen la natura, però en la nostra espècie comunicar-se és un acte totalment fals. Si som sincers, hem d'acceptar que l'home no és únicament el rei de la creació sinó que també n'és el càncer, la cèl·lula egoista que es rebel·la contra l'ordre natural establert.

La comunicació a un nivell afectiu es troba bastant bloquejada. Des de fa segles,

l'home té por de comunicar el que sent. De fet, quanta gent deixa sentir el que pensa? quanta gent deixa que el que pensa es manifesti en fets? En el fons crec que quasi ningú.

Amb tota aquesta panoràmica davant nosaltres, jo em deman: Què ens passa? Sembla que a tots ens pesa el mateix feix, Hi ha tanta distància entre el que pensam i el que sentim, i no en parlem ja del que feim. I és aquesta divisió de l'estructura humana que ens ha duit de bòlits des de fa milers d'anys. Per què vivim des de fa tant de temps en aquesta situació? Per què només ens dedicam a canviar de postura, però mai ens decidim a conèixer-la i analitzar-la?

Per ventura aquest poema d'en G. Kalil Gibran ens pugui donar un poc de llum:

- "Som com tu, oh nit: fosc i nuu. Seguesc pel camí encès que hi ha damunt els meus somnis i cada vegada que el meu peu toca la terra, brota d'ella un roure gegantesc.

- No, tu no ets com jo, oh loco, perquè encara mires cap enrere per mesurar la potada que deixes dins l'arena.

- Som com tu, oh nit: silenciós, profund. I en el cor de la meva solitud hi ha una deesa que dóna a llum un fill i en ell es toquen el cel i l'infern.

- No, tu no ets com jo, oh loco perquè encara tremo-

les davant el dolor, i la cançó del fonal t'assusta.

- Som com tu oh nit: salvatge i terrible, perquè les meves orelles són plenes dels crits de països conquerits i de sospirs de terres oblidades.

- Tu no ets com jo, oh loco, perquè encara agafes el teu petit jo per company i no pots fer-te amic del teu jo gegantesc.

- Som com tu, oh nit: cruel i terrible, perquè el meu pit està il·lusionat per vaixells encesos, i els meus llavis estan humits amb la sang de guerrers assassinats.

- No, tu no ets com jo, oh loco, perquè encara tens desitjos de la teva ànima bessona, i no t'has convertit encara en l'única llei per a tu mateix.

- Som com tu, oh nit: xalest i alegre, perquè aquell que dorm davall la meva ombra ara està gat del vi verjo, i aquella que en segueix peca alegrement.

- Tu no ets com jo, oh loco, perquè la teva ànima està embolicada amb el vel dels set dobles, i no duus el teu cor

subjecte amb la teva mà.

- Som com tu, oh nit: pacient i apassionat, perquè en el meu pit, mil amants morts estan enterrats amb mortalles de besades musties.

- Ets, loco de veritat com jo? Ets com jo? Pots colcar la tempesta com si fos un cavall i agafar el llamp com a espasa?

- Com tu, oh nit, com tu, Som alt i poderós. I la meva trona està edificada damunt caramulls de déus caiguts, i davant mi també passen els dies per besar el doblec del meu vestit, però mai per mirar-me a la cara.

- Ets com jo, fill del meu fosc cor? I penses els meus pensaments no aregats i parles el meu llenguatge còsmic?

- Sí, som bessons, oh nit, perquè tu descobreixes l'espai i l'infinít i jo descobresc la meva ànima"

(La nit i jo. G. Kalil Gibran)

Miquel Monserrat.

Joieria - Relotgeria

SANT JULIÀ

Joies *Fuscai*

C/. A. Vives, 26

Tel. 65.11.70

CAMPOS

DE LA PUJADA A LLUC EN BICICLETA

El passat 22 d'octubre se celebrà la ja tradicional pujada a Lluc en bicicleta dels "corredors" campaners.

La iniciativa sorgida ara ja fa una partida d'anys d'una mitja dotzena d'aficionats a la bicicleta, ha anat agafant de cada any més força i ha esdevingut una cita puntual i ineludible de tots els qui al nostre poble practiquen l'esport de les dues rodes.

Concentrats a la Plaça de La Creu, eren enguany ja trenta-tres els qui foren de la partida. Des d'al.lots, fins a qualque seixantí, tots amb la mateixa il.lusió, i és que qualsevol edat és bona per colcar.

Abans de les dotze tothom ja era damunt, qui més qui manco fent uns bons alens -aquest dia tothom treu el que té i un poc més- més tard, tots els qui havien pujat en bicicleta varen compartir una torrada juntament amb els familiars i amics que s'hi volgueren afegir.

Una diada de germanor que ben segur contribuirà a fer créixer encara més l'afició que dins Campos hi ha per la bicicleta..

L'AMBIENT CICLISTA CREIX

Que dins el món ciclista campaner se viu un moment d'eufòria és un fet palpable, si la pujada a Lluc va ser un èxit de participació, ara se prepara l'organització d'una carrera contrarrelotge per equips amb sortida i arribada a Campos i que tindrà el següent recorregut: Campos - Pont de Son Callar - Carrt. des Llebeig - S'Estanyol - Sa Ràpita - Pont de Son Catlar - Carrt. des presos - Carrt. Sa Barrala - Campos.

Això serà si Déu vol, dissabte dia 25 d'aquest mes a les tres i mitja de l'horabaixa.

- HÍPICA -

"TINAJA" UNA EGUA CAMPANERA A LA CATEDRAL DEL GALOP DE MALLORCA

Propietat de Tomàs Garcies (Ribes) i muntada per Rafel Mercadal (Magrana).

Al Dijous Bo, la coneguda fira inquera, es celebraran a la pista d'aquesta localitat mallorquina curses de cavalls.

Son Bordils d'Inca és coneguda, en el món dels cavalls, com la catedral del galop a Mallorca i això per la qualitat dels animals que hi corren, quasi tots duits de la península, i més concretament de l'hipòdrom madrileny de "La Zarzuela". Que una egua campanera prengui part en una cursa d'aquesta mena, posa de manifest la consolidació del galop a Campos.

"Tinaja" és una egua

pura-sang anglesa i, com ja s'ha dit, és propietat d'En Tomàs Ribes.

Va ser la guanyadora de la cursa reservada a la seva categoria, el dia de la Mare de Déu d'agost. Prové de la coneguda païssa del Cordobés; és un animal de molt bona estampa, ben negra, 1'60m. d'alçada i amb una camada a tenir molt en compte; podem dir que en Tomàs Ribes se va engatar de vi bo quan va adquirir aquesta egua. L'animal serà muntat per En Rafel Magrana, un jove que reuneix les condicions necessàries, tant de pes com d'alçada, per ser un bon manador, des d'aquestes pàgines els desitjam tot tipus de sort.

ELS CONSTIPATS A L'ORDRE DEL DIA

Una forta epidèmia de constipats ha visitat el Club

Hípic Campos afectant quasi tots els animals que allà s'hi troben, fins i tot se van acabar les existències del conegut medicament Quantan; gràcies a Déu i a Sant Antoni sembla que tot torna a la normalitat.

A TROT TROT

Els cavalls de la vila que eren en compentició "NAY" i "LLEBRE O" servien els encarregats de donar-nos les alegries, amb un "JABUL SF" de vacances.

NAY, en bona forma, ha aconseguit dues col.locacions en poc temps i sempre manat per un dels seus propietaris (B. Roig) i ha patit llavors el maleït constipat.

LLEBRE O, propietat de G. Coll, es va classificar en segon lloc a la darrera diada de Son Pardo, ara pateix una lesió traumatològica però esperam tornar-la veure ben aviat

a les pistes.

També cal recordar la reaparició de Jabul SF (Can Gasparet) i de Nart Hannover (D. Grimalt).

NOTÍCIES DEL CLUB HÍPIC

El proper dia 21 de novembre, a les 9 del vespre, tindrà lloc l'habitual junta general ordinària del Club Hípic Campos, al teatre municipal. Seria important comptar amb una gran concurrència de Socis i poder confirmar es bon funcionament del nostre estimat club; durant la reunió s'entregaran els carnets de la campanya 1990.

El 25 del present mes (diada de Santa Catalina) i a les instal.lacions del club hi haurà una gran torrada per tots els socis i familiars.

Miquel.

CLUB "ULCA" (Ultralleugers Campos)

"Als mitjans de comunicació"

Els nostres esports aeris: aeromodelisme, ultralleugers, paracaigudisme, vol acrobàtic, etc. careixen d'entitat davant l'opinió pública. Rarament trobam, en els mitjans de comunicació, notícies relacionades amb les nostres activitats, i quan i n'hi trobam és perquè algun de nosaltres ha fet d'improvisat "redactor esportiu" i aleshores envia a la premsa un resum d'alguns esdeveniments o posa en avís a les cambres de la televisió, la notícia però no serà més que una taqueta que fins

i tot a nosaltres ens passarà desapercibuda.

A aquestes terres, allunyades del sol peninsular, no som una excepció; els mitjans locals de difusió, en els quals incloem el centre de producció de programes de RTVE, l'ajuda del qual, al llarg dels anys de funcionament, només hem tingut quan ens hem convertit en redactors i així i tot, no sempre.

No hi ha dubte que certes activitats tenen major pes específic i això és degut a que tenen més seguidors,

ski, tennis, natació, etc. Nosaltres, encara que ens ompli de satisfacció el que feim envers la difusió de l'esport aeri, no podem fer massa. Les coses podrien ser d'una altra manera, si a més de la nostra minsa contribució, els mitjans de difusió, que gaudeixen de moltíssimes més possibilitats, ens ajudassin amb bons reportatges sobre els nostres esports. Podríem servir d'orientació per aquells que, tenint la curolla, no saben com iniciar-se, al no disposar d'una informació adequada, i

ajudant a desmitificar l'esport aeri en les seves diferents modalitats.

Endavant doncs; treballant, donant-nos a conèixer, cercant la plana d'esports, creant imatge.

Mentrestant, no tindrem molt més del que tenim: entusiasme . . . però manco.

Senyors dels mitjans de difusió, això és el que hi ha, vostès tenen ara la paraula.

F. Miró

- FUTBOL -**CAMPOS REGIONAL**

Malgrat els esforços realitzats al final de la passada temporada, el Campos no va poder evitar allò que fins aquests moments significa el seu primer descens.

Amb molta il·lusió per recobrar la categoria perduda, i amb el retorn d'en Miquel Jaume per fer-se càrrec de l'equip, va començar la temporada.

En l'aspecte netament esportiu, s'han de destacar les baixes dels sempre importants Gaspar Mora i Miquel Roig "Beques", compensades però, amb les incorporacions dels jugadors procedents del juvenil, M. Serra, A. Durán, G. Fluxà i el recuperat F. Durán.

La lliga va començar amb una victòria per la mínima davant del dèbil Gènova (1-0), però el diumenge següent els jugadors del Ca's Concos varen tenir la sort de cara i derrotaren els campaners per un injust (2-1). En aquests moments i després de la cinquena jornada el petit balanç que es pot fer no és tan satisfactori com podem esperar. Amb dues derrotes, dos empats i dues victòries, l'equip del nostre poble encara no ha aconseguit exhibir el seu millor joc.

Biel Huguet.

JUVENILS

La reestructuració que s'ha fet en aquesta categoria ha propiciat que els nostres juvenils hagin aconseguit a la fi el desitjat ascens a la primera regional.

La lliga va començar el primer diumenge de Setembre. El Felanitx va esser el primer encarregat de posar a prova els campaners, i, en un partit molt emocionant, els locals varen aconseguir remuntar un 0-1 per acabar imposant-se per un curt 2-1, que no reflectia el millor joc que havia realitzat el Campos. El diumenge següent va esser de descans, i va servir per preparar el proper partit que els enfrontava al principal favorit del grup, el Manacor. Aquest, va exercir com a tal i acabà imposant-se per un 0-2, massa

abultat pels mèrits d'un i altre. Després de la primera derrota a Campos en molt de temps, el rival que els esperava era el Badia de Cala Millor, l'altre gallet del grup, però que, en un partit molt seriós per part dels nostres jugadors, aconseguiren un valuós empat a zero al final del partit. En els juvenils també hi ha hagut canvis a la banqueta que han propiciat l'entrada de'n Toni Prohens "Nina" i d'en Miquel Roig "Beques". Benvinguts i sort.

Biel Huguet.

- ATLETISME -**IMPORTANTS CANVIS EN EL CLUB D'ATLETISME MIGJORN**

El CLUB A. MIGJORN, format en el seu dia per atletes campaners i porrerencs, ha quedat reduït a una formació integrada quasi exclusivament per atletes de Campos. Els porrerencs decidiren anar pel seu compte i la veritat és que el perquè no està massa clar, ells diuen que tenien problemes de transport a l'hora dels entrenaments conjunts.

Creim que aquest fet és més lamentable que afalagador perquè avui, al món de l'atletisme de competició, no hi ha lloc per equips petits de poble, sobretot per manca de doblers. Els grans equips poden oferir als atletes uns serveis que mai tendran els d'un equip petit: p. ex. desplaçaments a la Península, entrenadors titulats, etc.

El fet és que als atletes amb possibilitats no els queda altre remei que anar-se'n a un d'aquests grans equips (Pollença, Fidípides, Costa de Calvià). D'altra banda, aquests macro-equips cèrquen els millors atletes de les Illes Balears per incorporar-los a les seves files.

Això és el que ha passat dins el nostre equip d'atletisme. El C. A. Pollença va posar els ulls damunt les nostres atletes Fàtima Barceló i Maria Barón i entre dubtes i indecisions per raons sentimentals i la visió d'un futur

més prometedor, més brillant, les dues atletes -amb el consentiment dels dirigents del seu equip- acabaren per fitxar pel C. A. Pollença.

Pròximament Ressò vos oferirà una entrevista amb aquestes dues atletes.

Hem de dir també que l'atleta campanera Fina Hisado, que fins ara defensava els colors del Fidípides, també ha fitxat pel C. A. Pollença.

Des d'aquí desitjam a aquestes atletes sort i molts d'èxits esportius.

Però no tot són "males notícies" per a l'equip campaner perquè si uns se'n van, altres vénen. Son ja més de 50 els nins dels nostres col·legis que han decidit practicar aquest esport, moguts per la campanya publicitària que el C. A. Migjorn ha duit a terme en els dos col·legis. Des d'aquí encoratjam aquests nins a continuar practicant aquest esport.

Anunciam també que pel desembre -com cada any- se celebrarà el cros TERRA, MAR I PINS al bosqueró de Sa Ràpita. Enguany els organitzadors s'han vist obligats a canviar un poc el circuit degut al mal que feren les inundacions del passat setembre en aquest indret.

De totes maneres ens han dit que els canvis donaran encara més bellesa al circuit i més dificultats als atletes.

C. A. Migjorn.

ESCACS

EQUIP CAMPOS "B"

Després de quatre jornades jugant a la tercera divisió regional, el primer equip del nostre poble d'aquesta categoria està aconseguint resultats molt positius.

Aquest equip ha guanyat tres dels quatre enfrontaments realitzats fins al moment i només n'ha perdut un. Els resultats individuals dels quatre components de l'equip s'han distribuït de la següent forma:

CAMPOS "B" 2'5	O.N.C.E. "B" 1'5
CAMPOS "B" 3	PALMA-NAUTICO "C" 1
PENYA PONENT "B" 3	CAMPOS "B" 1
CAMPOS "B" 4	SON ESPANYOLET "D" 0

En el grup B-1 hi ha cinc equips més, a més del nostre, dels quals només manca jugar amb el FELANITX "C", i si guanyam estarem classificats entre els dos primers del nostre grup per poder jugar la promoció per pujar a segona divisió. S'ha de destacar que a totes les confrontacions a casa s'han guanyat, així com la clara victòria per quatre partides guanyades contra cap derrota davant un equip, el SON ESPANYOLET "D", que s'esperava que fos més bò del que en realitat va ser.

Damià Andreu Verger

El passat dia 4 d'octubre, començà el torneig d'escacs per equips de Mallorca.

L'equip de tercera divisió B del club Foment d'escacs de Campos hi pren part. Tot seguit els resultats:

1ª Ronda.	.	.	.	O.N.C.E. 3 - CAMPOS 1
2ª Ronda.	.	.	.	Descans
3ª Ronda.	.	.	.	CAMPOS 0'5 - S'ARENAL 3'5
4ª Ronda.	.	.	.	ANEM 3'5 - CAMPOS 0'5

Els resultats fins ara no han estat gaire favorables degut a la manca de entrenament dels seus components. Així i tot creim que amb un poc més de confiança i seguretat els resultats aniran millorant.

Francesc Mas.

L'EQUIP DE PREFERENT DEL CLUB FOMENT DE L'ESCACS

Des del passat dia 14 d'octubre, quan va començar el Campionat de Mallorca per equips fins al moment de tancar l'edició d'aquest número de RESSÒ, l'equip de preferent del Campos ha disputat quatre matxos, havent-ne perdut dos i guanyat altres dos:

Dia 14 d'Octubre:	Inca	3,5 - Campos 2,5
Dia 21 d'Octubre:	Polerio	3,5 - Campos 2,5
Dia 28 d'Octubre:	Campos	3,5 - Felanitx "B" 2,5
Dia 4 de Novembre:	Alcúdia	2,5 - Campos 3,5

És a dir, la cosa va començar francament malament per a l'equip campaner, amb dues derrotes seguides, però ha aconseguit recuperar-se adjudicant-se els dos darrers punts disputats. El més curiós de tot és que tots els matxos han acabat sempre amb el resultat de 3,5 a 2,5, tant els que s'han guanyat com els que s'han perdut.

Quan surtin aquestes línies ja s'haurà jugat el darrer matx de la primera fase del Campionat, l'Andratx - Campos que es disputarà a Andratx el dia 11 de Novembre. Al Campos li bastarà un empat per quedar classificat per jugar el play-off pel títol, mentre que si perd quedarà dins el grup de sis equips que hauran de jugar per evitar el descens. Vos mantindrem informats d'aquest resultat.

Jaume Lladó

ELIONOR MIRÓ ROIG

Amb la garantia de BODISA
VINS RIPOLL, S.A.

De Binissalem

Vos oferim un extens surtit
de vins de bota:

Tinto Jumilla

Negre de la casa

Rosat de la casa

Sangre de toro

Blanc mallorquí

Negre mallorquí

Carrer Ferrocarril, 1
CAMPOS

EN VENDA

COLÒNIA DE SANT JORDI
(BOÛTIQUE)

Primera Línia davant els hotels,

84 m2, terrassa inclòsa

Ptes. 13.500.000 Ptes.

Telèfon: 65.50.12

LEDER SACAMUCK

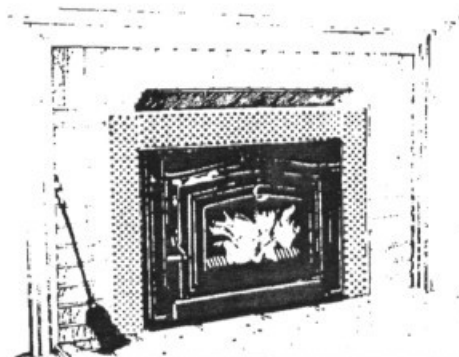
BADEMODE

BRIGITTE'S SHOP

COLÒNIA DE SANT JORDI

Telèfon: 65.50.12

SOUVENIRS

DISTRIBUIDOR A LLUCMAJOR

Can Jamer

JØTUL

xemeneies i estufes

AV. CARLOS V, 199
TEL. 66.29.94

PL. ESPANYA, 47
TEL. 66.04.43